

JUSTITSMINISTERIET

Folketinget
Retsudvalget
Christiansborg
1240 København K
DK Danmark

Dato: 28. oktober 2019
Kontor: Straffuldbyrðelseskonto-
ret
Sagsbeh: Joachim Slott Sørensen
Sagsnr.: 2019-0030-2736
Dok.: 1248622

Hermed sendes besvarelse af spørgsmål nr. 453 (Alm. del), som Folketin-
gets Retsudvalg har stillet til justitsministeren den 30. september 2019.
Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Karina Lorentzen Dehnhardt (SF).

Nick Hækkerup

/

Lars Solskov Lind

Slotsholmsgade 10
1216 København K.

T +45 7226 8400
F +45 3393 3510

www.justitsministeriet.dk
jm@jm.dk

Spørgsmål nr. 453 (Alm. del) fra Folketingets Retsudvalg:

”Vil ministeren kommentere henvendelsen vedr. forhold i kriminalforsorgen og mulighed for erstatning, jf. REU Alm. del - bilag 124, 125 (INTERNT) og 126 (FORTROLIGT), og redegøre for, hvordan indsatte oplyses om deres rettigheder for at søge erstatning for uforskyldt indgreb, f.eks. ved udlevering af vejledning, opslag el. lign, og er ministeren indstillet på at se på, hvordan oplysning til indsatte om mulighed for at søge erstatning, kan forbedres?”

Svar:

Justitsministeriet har til brug for besvarelsen af spørgsmålet indhentet en udtalelse fra Direktoratet for Kriminalforsorgen, der har oplyst følgende:

”Direktoratet har til brug for besvarelsen indhentet en udtalelse fra kriminalforsorgsområde Kriminalforsorgen Hovedstaden.

Det følger af bilag 126 (FORTROLIGT), at Kriminalforsorgen Hovedstaden som svar på den indsattes henvendelse af 25. marts 2019 vedrørende erstatning for manglende adgang til fjernsyn har oplyst, at de betragter forholdet som forældet. Kriminalforsorgen Hovedstaden har bekræftet dette og oplyst, at kriminalforsorgsområdet ikke på daværende tidspunkt søgte at klarlægge det præcise hændelsesforløb, da sagen på baggrund af den indsattes egne oplysninger ansås for forældet. Dette er imidlertid sket i forbindelse med Kriminalforsorgen Hovedstadens skrivelse af 11. september 2019, der tillige indgår i bilagsmaterialet til spørgsmålet.

Det fremgår heraf, at den daværende enhedsleder for afdelingen Vestre Hospital, hvor den pågældende indledningsvis var placeret, har oplyst, at han mener at kunne huske, at der ved en fejl ikke var et TV på den celle, som den pågældende indsatte blev placeret i ved sin indsættelse på hospitalet. Endvidere fremgår det, at enhedslederen mener at kunne huske, at den indsattes advokat rettede henvendelse til fængslet herom, hvorefter fængslets personale blev opmærksomme på fejlen og med det samme udleverede et fjernsyn til den indsatte.

Det fremgår af Kriminalforsorgen Hovedstadens svar på den indsattes henvendelse af 25. marts 2019, at Kriminalforsorgen Hovedstaden har vurderet sagen efter straffuldbyrdelseslovens §§ 106-107 om erstatning.

Det fremgår imidlertid af sagens akter, at den pågældende indsatte på daværende tidspunkt var varetægtsarrestant. Kravet om erstatning skulle derfor havde været behandlet efter retspleje-

loven.

Direktoratet har besluttet at hjemvise sagen til fornyet behandling i Kriminalforsorgen Hovedstaden med henblik på, at det foranstaltes, at der træffes afgørelse i medfør af retsplejeloven.

Direktoratet kan oplyse, at kriminalforsorgens institutioner er blevet anmodet om, at afsonere i forbindelse med afgørelser bliver vejledt om muligheden for at søge erstatning for uforskyldte indgreb. Vejledningen fremgår også af den skriftlige afgørelse vedrørende indgrebet, som den indsatte har ret til at modtage kopi af.

For så vidt angår varetægtsarrestanter er der ikke en fast praksis for, hvordan personalet skal vejlede om muligheden for at søge erstatning for uforskyldte indgreb. I disse sager fremgår ingen vejledning i den skriftlige afgørelse vedrørende indgrebet.

På baggrund af bl.a. den konkrete sag kan det oplyses, at direktoratet vil se på, hvorledes vejledningen til de indsatte på erstatningsområdet kan forbedres, herunder særligt i forhold til varetægtsarrestanter.”

Jeg har noteret mig, at der i den konkrete sag, der refereres til i spørgsmålet, er truffet beslutning om at hjemvise sagen til fornyet behandling, da sagen er blevet behandlet efter et forkert retsgrundlag.

Jeg har desuden noteret mig, at direktoratet bl.a. i lyset af den konkrete sag vil se på, hvorledes vejledningen til de indsatte på erstatningsområdet kan forbedres, herunder særligt i forhold til varetægtsarrestanter.